

[Stavad]

om, at vi skulle forhandle for at løse administrative problemer med gamle lån, og vi skulle opretholde den opsparingsfremmende effekt. Regeringen levede ikke op til den aftale, derfor brød forhandlingerne sammen, og derfor fremsatte Socialdemokratiet beslutningsforslag nr. B 147, som hr. Skrumsager Skau også kan finde. Kan hr. Skrumsager Skau henvise til ét forslag, ét offentligt papir, som regeringen har fremlagt, vi kan tage stilling til?

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Jeg kender da udmærket de socialdemokratiske forslag, og vi ved jo, at der har været forhandlet på grundlag af de papirer. Vi ved også, at regeringen ikke har lavet nogle officielle forslag, som har været forelagt i Tinget eller til pressen, men vi ved også godt, at der bliver arbejdet andre steder end i Tinget.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre har vi ikke noget imod, at danskerne bruger deres penge, det vil vi ikke blande os i. Om de vil bruge dem til minkpelse, sejlbåde, fjernsyn eller nye møbler, må de selv bestemme. Det, vi ønsker i Det Radikale Venstre, er, at man blot en gang imellem ville genopdyrke de gamle husmoderdyder, som mange af os er opdraget til. Først sparer man op, så bruger man de opsavede penge til det, man ønsker sig. Danskerne har i mange år gjort det modsatte: først låner man penge, så køber man det, man ønsker sig, og så betaler man af på det langt ud i fremtiden.

Afgiften på renter af forbrugslån skal gøre det dyrere at disponere på denne måde. Det er sigtet at fremme opsparingen, og det er mig en gåde, at Fremskridtspartiet kan have noget imod, at man tilskynder folk til at sætte tæring efter næring. Det er mig bekendt det, som hr. Glistrup i sin tid fremførte som det væsentligste formål med Fremskridtspartiet, at Danmark skulle sætte tæring efter næring.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag, fordi det vil afskaffe hele dette sigte. Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke vil være med til at se seriøst på de problemer, der har været rejst i forbindelse med visse aspekter af loven, men lovens opsparingsfremmende sigte skal opretholdes, og det bliver det i hvert fald ikke ved det fremsatte forslag.

Bente Juncker (CD):

Det er jo Fremskridtspartiets forslag, vi har til debat, og jeg skal sige til Fremskridtspartiet, at vi har et finanslovforlig med regeringen, som vi agter at holde os til, men vi venter selvfølgelig også med spænding på, at skatteministeren skal komme med et udspil, således at alle disse tilfældigheder, som der er i den lov, administrationen osv., klares. Mange mennesker har fået helt tilfældige opgørelser fra skattemyndighederne af deres lån, og jeg er vidende om, at ligningskommissionen i nogle kommuner ikke agter at følge renteaftalens lov. Det synes jeg er en meget alvorlig sag, og vi må altså have orden på tingene nu. Jeg føler, at folks retsstilling er utrolig krænkede af dette, så jeg vil bede skatteministeren om snarest at komme med et udspil, så vi kan få finanslovforliget på plads.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det kommer ikke som nogen overraskelse for mig, at CD deler de bekymringer, vi har med hensyn til tilfældigheder og administrative problemer i forhold til denne lovgivning.

Hvis nu ikke det går, som fru Bente Juncker henstillede til skatteministeren, at han kommer med et udspil, der løser problemerne, vil jeg godt spørge fru Bente Juncker, om CD vil være parat til sammen med os andre at påtage sig ansvaret for at få lavet et forslag, der løser både tilfældighederne i forhold til gamle lån og de administrative problemer, så vi kan være lovgivningen bekendt. Vil CD være med til at gennemføre et sådant arbejde og en sådan lovgivning her i Tinget?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at indtil andet er bevist, tror jeg altså, skatteministeren vil komme med et udspil snarest muligt. Men det er da klart, at kommer skatteministeren ikke med det, må vi betragte finanslovforliget, den lille klamamse, der kom på, som alle nu kender, som brudt, og så må vi se, hvor et flertal så i øvrigt findes.

Glistrup (FP):

Såvel de to sidste talere som de øvrige talere har stået og snakket, som om man har en evig-